

Diederik Samsom is helemaal niet zo groen. Hij is eerder radicaal.

Posted on 25 maart 2023 by Arnout Jaspers

Voor zover ik weet, heb ik maar één keer een terrorist ontmoet. Dat was tijdens een lange, winterse treinreis in China in de jaren negentig. Ik en drie andere westerlingen hadden een slaapcoupé, en gelukkig hadden we een paar flessen drank mee om de tijd te korten. En, zoals dat soms gaat, raak je dan aan de praat en vertellen vreemdelingen je de meest geheime gebeurtenissen uit hun leven.

In de bovenste bedden lag een Italiaans stel dat op wereldreis was, om te vieren dat zij onlangs haar paspoort had teruggekregen. Halverwege de tweede fles vertelde ze dat haar paspoort was afgenomen omdat ze lid was geweest van de Brigate Rosse, de terreurgroep die in de jaren tachtig een reeks van politieke ontvoeringen en moorden had gepleegd, waaronder die op de Italiaanse premier Aldo Moro.

Het machinegeweer

De Italiaanse omschreef haar rol als die van een naïeve meeloper. 'Did you shoot anyone?' flapte ik eruit, mede omdat we de tweede fles bijna op hadden. Ze zei dat

ze nooit aan een actie had deelgenomen, maar bij haar arrestatie was ze in het bezit van een machinegeweer, en dat betekende automatisch vijf jaar gevangenis. Ze vertelde het allemaal gelaten en met een weemoedige glimlach, zonder een spoor van wrok of fanatisme. Het leek ondenkbaar dat deze charmante, warmhartige Italiaanse zich had aangemeld bij een club die politici executeerde.

Maar 'aangemeld' was ook niet het juiste woord, ze was erin gerold via een fout vriendje. Ze wilde nu met haar nieuwe vriend, een bedaarde arts, een boek over Aziatische natuurgeneeswijzen gaan samenstellen. Mensen denken wel dat ze keuzes maken in het leven, maar het lijkt soms vrijwel willekeurig, hoe iemand een brave burger, dan wel voetbalhooligan dan wel IS-bruid wordt.

In die jaren zeventig en tachtig was links-extremisme trouwens net zo salonfähig als *Extinction Rebellion* nu. Terwijl een groot deel van de studenten en gestudeerden nu GroenLinks, D66 of Partij voor de Dieren stemt, was in die tijd de halve intelligentsia (dat woord gebruikte men toen nog) communist, trotskist, maoïst of sympathisant van RaRa en de Rote Armee Fraction.

Flirten met extremisme en de collectieve verstandsverbijstering die daarvoor de voedingsbodem vormt, is van alle tijden. Toen moest het kapitalisme omvergeworpen worden; nu moet de wereld hals over kop in energietransitie. Volgens onder meer Volkskrant-columnist Asha ten Broeke mag dat desnoods bespoedigd worden door het opblazen van oliepijpleidingen en andere misdaden waarvoor je tot 15 jaar gevangenisstraf kunt krijgen.

Voor Ten Broeke, vanachter haar laptop, is dat opwindende gespreksstof, puur hypothetisch uiteraard. Maar deze ecomanie die brede lagen van politiek, bestuur en media momenteel in de greep houdt, gaat waarschijnlijk binnen afzienbare tijd de eerste aanslagen en ontvoeringen baren.

Links-extremisme zit een carrière niet in de weg

Terugkijkend blijken de voormannen en -vrouwen van die waaier aan links-extremistische stromingen bijzonder goed terecht gekomen, toen ze een leeftijd bereikten dat de focus toch meer op het krijgen van een hypotheek en kinderen kwam te liggen. Het voorbeeld van Paul Rosenmöller, in zijn jonge jaren fan van massamoordenaar Pol Pot en nu senator en commissaris bij pensioenfonds ABP, is op deze site eerder voorbijgekomen.

Maar ook de carrière van Ina Brouwer, ooit een Moskou-getrouwe voorzitter van de CPN, vertoont opmerkelijke wendingen. Na haar vertrek uit de politiek was haar drang om deze door en door verrotte maatschappij te ontmantelen blijkbaar minder acuut geworden. Ze werd eerst directeur emancipatiezaken op een ministerie, en later consultant bij Twijnstra Gudde – Marcus Bakker draait zich om in zijn graf.

Wendbare Tjeerd

Hoe extremer, hoe flexibeler, lijkt het wel. Tjeerd de Groot, die voor D66 de landbouw doet, hamerde een paar jaar geleden als voorman van de zuivelbranche nog op uitbreiding van de melkproductie, met name voor de export. Moet je hem nu eens horen over onze veestapel.

Als je voor je extremistische verdwazing vijf jaar in de cel gezeten hebt, is je morele schuld aan de maatschappij ruimschoots afgelost. Zand erover, iedereen verdient een tweede kans. Daarentegen hebben de kopstukken van de linkse intolerantie die daarna geruisloos op het pluche van het establishment plaats namen, geen openbare rekenschap afgelegd over hun ideologische u-bochten. (een uitzondering is Gijs Schreuders, die het boek 'De man die faalde' schreef over zijn tijd als prominente CPN-er).

In de periode waarin RaRa, RAF en de Brigate Rosse een soms fatale aantrekkingskracht op jongeren uitoefenden, groeide Diederik Samsom op en werd Greenpeace een machtsfactor van belang. Vanaf de jaren negentig werd Samsom hun boegbeeld in de strijd tegen kernenergie.

Samsom wilde geen kerncentrales

Borssele moest dicht, en zelfs de kleine kerncentrale in Petten die medische isotopen maakte mocht niet van Greenpeace. Samsom leverde daar de quasiwetenschappelijke desinformatie bij. Als in Delft afgestudeerd kernfysicus was hij in het oog van de goedgelovige media zowel expert als actievoerder, dus maar al te vaak de enige bron van informatie over dat onderwerp.

Als je één iemand moet aanwijzen die Nederland de angstkramp heeft aangepraat waardoor we in deze energiecrisis nu vrijwel zonder nucleaire stroom zitten, is het Diederik Samsom. Zijn hetzerij tegen alles wat met kernsplijting te maken heeft, heeft een gigantische economische en maatschappelijke schade aangericht, en nu

nog steeds. Het slopen van de stabiliteit en onafhankelijkheid van de energievoorziening van een land, is dat iets om op je CV te zetten?

Maar zelfs de tientallen miljoenen tonnen aan nodeloze CO2-uitstoot die zijn activisme in belangrijke mate hebben veroorzaakt, hebben geen afbreuk gedaan aan Samsoms groene imago. Onbelemmerd maakte hij de overstap naar de politiek en werd leider van de PvdA. Als politicus kan hij ook nog zijn sleutelrol in de PAS-wetgeving op zijn CV zetten, in 2008. Dat is het stelsel van stikstofregels dat in 2019 door de Raad van State werd afgeschoten en Nederland in de stikstoflockdown stortte.

Hoe kan iemand die uit ideologische blindheid zo monumentaal fout gezeten heeft, daar in zijn latere carrière mee weg komen zonder dat hem om rekenschap wordt gevraagd? Waarom worden in Europa niet, zoals in de VS, openbare hoorzittingen gehouden voor belangrijke publieke functies? Nu is Samsom volgens eigen zeggen machtiger dan ooit, als kabinetschef van eurocommissaris Frans Timmermans.

Sinds Samsoms actievoerderstijd bij Greenpeace hebben de circa honderd Europese kerncentrales alweer een kwart eeuw stroom staan opwekken zonder een enkel serieus ongeluk, daarmee een hoeveelheid CO2-uitstoot voorkomend waar de Europese zonne-en windparken nog steeds niet aan kunnen tippen. Daarover zwijgt Samsom tegenwoordig discreet, en geen journalist die hem daarop aanspreekt.

Macht op de zolderkamer

In een lang interview met de Volkskrant in december 2022 pochte Samsom dat hij samen met zijn maatje Frans in twee maanden tijd op een zolderkamer de Europese *Green Deal* in elkaar gezet heeft, het megalomane plan dat de EU in 2050 klimaatneutraal, inclusief en biologisch moet maken. Wat zou daar nou mis mee kunnen gaan, gezien zijn trackrecord?

Deze week werd bekend dat Samsom, hoewel hij daar niet over gaat, ook advies had gegeven hoe Nederland uit de boven vermelde stikstoflockdown moest komen: vooral boeren onteigenen. Want vrijwillige uitkoop, dat was qua Europese regels maar ingewikkeld. Misschien kan hij Greenpeace bellen. Dan sturen die wel wat actievoerders om zich aan de hekken rond het erf van die boeren vast te ketenen. Is ook heel goed voor hun CV.

Arnout Jaspers *is wetenschapsjournalist en schrijver van de bestseller 'De Stikstoffuik'. Zijn boek is overal te koop, zoals* ***HIER****.*

Wynia's Week *heeft een unieke formule. Alle artikelen zijn gratis te lezen en alle video's en podcasts zijn gratis te bekijken en te beluisteren. Dat wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillige bijdragen van lezers, kijkers en luisteraars. Doneren kan* ***HIER****.* ***Hartelijk dank!***

Politica Caroline van der Plas nam het eerste exemplaar van 'De Stikstoffuik' uit handen van schrijver Arnout Jaspers. (Beeld: Uitgeverij Blauwburgwal)